

dpb DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

DUBEN 25

bezruci.cz

divadlo petra bezruče

dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost
petra bezruče, s.r.o. / 28. října 120, 702 00 ostrava /
tel. 596 618 363, mob. 605 268 799,
vstupenky@bezrucci.cz, bezrucci.cz

ředitel filip krejčí / zástupce ředitele Jiří krejčí / umělecký
šéf jan holec / dramaturg peter galdík / tajemnice barbora
mužná / produkční zájezdů milan zupko / produkční
propagace anita krejčí / pr marcela bednaříková / redakce
marcela bednaříková a peter galdík / foto petr hrubeš,
martin špelda, Jiří zerzoň a archiv / grafika jan kulich

předprodej vstupenek, hromadné objednávky
a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po–pá 9–18 hod. /
změna programu vyhrazena

divadlo je provozováno za finanční podpory
statutárního města ostrava, finančně jej podporuje také
moravskoslezský kraj a ministerstvo kultury ČR

 divadlopetrabezruce divadlopetrabezruce divadlopetrabezruceostrava bezrucci

OSTRAVA!!!

RENGL

vinoostrava.cz

bezruči divadlo roku 2024

Divadlo Petra Bezruče získalo Cenu divadelní kritiky v kategorii Divadlo roku. Ceny divadelní kritiky jsou výroční ocenění za umělecké výkony v rámci českého divadla, udělované od roku 2014 na základě hlasování kritiků. Anketu mezi kritiky pořádá a ceny uděluje časopis Svět a divadlo (SAD).

„Získat ocenění Divadlo roku je pro nás nejen obrovskou ctí, ale také závazkem. Velice si tohoto ocenění vážíme – je pro nás motivací dál hledat a tvořit. Děkuji našemu souboru, uměleckému vedení i všem dalším složkám divadla, bez nichž by žádná inscenace nevznikla.“

Filip Krejčí, ředitel DPB

rozhovor

ondřej brett

Ondra Brett má za sebou už dvě premiéry této sezóny a před sebou další výzvu – inscenaci Pozdě přichozí. V rozhovoru se rozpovídal nejen o zkoušení Krysaře s režisérkou Danielou Špinar, ale také o tom, proč je pro něj důležitá důvěra mezi hercem a režisérem.

Máš za sebou premiéru Slepé skvrny na začátku sezóny, aktuálně jsi ve finální fázi inscenace Krysař a na konci sezóny tě ještě čeká zkoušení inscenace Pozdě přichozí. Jak tuto rozběhnutou sezónu zatím vnímáš? Užíváš si ji?

Pro mě je letošní sezóna velmi zvláštní v tom, že letos převládají režisérky ženy. S každou byla práce diametrálně jiná. Jedna byla mladá, plná chuti objevovat, druhá velmi zkušená a přesně zacílená. Blíží se jaro, vidina prázdnin, a teď přichází asi nejintenzivnější zkoušení

této sezóny. Výhoda je, že nás Honza Holec lelkovat nenechá.

Vyloučení a ostrakizace – i to jsou témata Krysaře. Cítil ses někdy být na jeho místě? Respektive vnímáš, že naše společnost má tendenci někoho odsouvat?

Myslím, že je bohužel přirozeností společnosti někoho neustále odsouvat. Každá doba odstrkovala někoho jiného a je jenom na nás, na každém jednom, jak se s tím vypořádáme.

Jaký vztah má ke Krysaři tvá postava krejčího Strumma? Jak k ní přistupuješ a co ti na ní přijde zajímavé?

Strumm je pragmatický místní politik a podnikatel v módě. Myslí si, že má salón minimálně na úrovni Gucciho, ale nevidí, že má bláto na botách a div ne myší bobky po kapsách. Krysaře vnímá jako nástroj, který (nejlépe zadarmo) vyčistí město. A že by snad byl Krysař člověk? Kdeže...

Co jsou pro tebe krysy dnešní společnosti?

No. Těžká otázka. Krysy jsou všude. V křoví, norách, ale i na internetu. Hlavně je nekrmit. Ničím.

Jak se ti spolupracuje s režisérkou inscenace Danielou Špinar? A tak obecně, jak bys popsal spolupráci s režisérem nebo režisérkou, jež ti vyhovuje?

S Danielou pracuji podruhé. Máme za sebou ve své době veleúspěšný Můj romantický příběh (zdravím tímto i Vilišku, Sylvínu a Ilu Smejkalovou). Někdy je přísná. Přímá. Ale naprosto ví, co chce. Stačí poslouchat a věřit a výsledek přijde. Na druhou stranu můžu i nabízet, a když to projde analýzou, nápad je kolikrát i přijat. Je to vlastně to, co mám rád – když můžeš režisérovi stoprocentně věřit, ale zároveň i on věří tvým instinktům a nebojíš se nabízet.

S jakými očekáváními vstupuješ do zkoušení inscenace Pozdě přichozí?

S velkými. Těším se na intenzivní zkoušení v pár lidech. Text neznám. Budu na první čtené překvapen jak diváci na premiéře. Snad mile.

rozhovor

vít hofmann

Víta Hofmann už není v bezručáckém souboru žádným nováčkem. Jak se mu pracovalo na postavách Mortimera, Billinga a nyní Kristiána v Krysaři? Co pro něj znamená téma vyloučení a jak se vyvíjí jeho vztah k Ostravě? O tom všem jsme si povídali v našem druhém rozhovoru.

Rozhovor spolu děláme po roce. Zmínil jsi tehdy, jako nový člen souboru, že ti zatím na rameni sedí smyšlený ďáblík a říká: „Jsi tady nováček, všichni tě sledují! Byla by škoda, kdybys to nějak pokazil, ne?“ Na základě úspěšně nastudovaných postav a skvělých premiér bych řekl, že ďáblík už se stáhl, že?

Vůbec ne. Ďáblík pochybností jen změnil podobu, obul si nová kopyta a vyleštil rohy. Ale už spolu umíme trochu lépe fungovat a kooperovat. Už ho беру jen jako takovou připomínku

pokory a zodpovědnosti k vlastní práci a věčného provokatéra. Víťovi i ďáblíkovi jde totiž o jednu a tu samou věc – udělat kvalitní inscenaci.

Takže teď trochu návrat v čase. Jaké pro tebe bylo sblížování s postavami Mortimera v Marii Stuartovně a Billinga v nedávno premiérované inscenaci Nepřítel lidu? Byly to obohacující zkušenosti?

U Mortimera v inscenaci Marie Stuartovna to byla první spolupráce s tandemem Holec + Galdík, takže jsem do ní naskočil plný očekávání. Celý herecký styl, kterým nás pánové vedli, byl dost odlišný oproti tomu, jak jsem pracoval do té doby. Vždycky jsem byl takový jevištní pobíhač, což by v naší Stuartovně, kde každá z postav má názor, který musí zaznít čistě, zřetelně a jasně, bylo jak pěst na oko. Musel jsem se tedy trošku vnitřně přeprogramovat na nový druh herectví. Ale tak to už bývá u zkoušení každé nové inscenace.

U Billinga v Nepříteli lidu jsem byl od začátku krapet klidnější. Věděl jsem, jakým stylem pánové pracují, a myslím, že i oni už lépe věděli „jak na mě“. Zároveň jsem si poprvé vyzkoušel hrát tzv. na arénu, což má

taky své zákonitosti. Takže ano, šlo o obohacující zkušenosti.

V době rozhovoru pracuješ na postavě Kristiána v inscenaci Krysař. Jakými cestičkami se spolu

s režisérkou Špinar k postavě ubíráte?

Cestičkami různými. Některé jsou rovné, jiné klikaté. Některé jsou vylité čerstvým betonem, jiné jsou zapomenutými cestičkami uprostřed lesa. Některé jsou čisté tak, že se v nich člověk skoro vidí, jiné jsou zablácené. Všechny jsou ale pevně zaznačené v mapě k premiéře.

Krysař rozvíjí téma vyloučení jednotlivce ve společnosti. Vnímáš toto téma osobně jako živé? Dělá to s tebou něco? Respektive je něco dalšího, co tě angažuje v tomhle procesu?

Téma vyloučení jednotlivce ve mně velmi rezonuje. Z mého pohledu nám život ve společnosti nasazuje jisté růžové brýle, kdy ve stínu spokojenosti zapomínáme na zdravou míru kritiky a nadhledu, a proto až ten, kdo je vyloučen, může vidět celou společnost z venku a zhodnotit, jaká opravdu je a zda v ní chce být. Ono jakékoliv vyloučení jednotlivce spíš hovoří o společnosti jako takové než o vyloučeném. Proto konejme tak, abychom taky nemuseli zavolat krysaře, který by zapískal na svou

píšťalu. Ale je tam mnoho dalších témat samozřejmě. Jak říká jedna má kolegyně: „Smích a pláč v jednom hrníčku.“

V minulém rozhovoru jsi taky prozradil, že hráváš squash, ale je to pro tebe citlivé téma, protože „je nutné sehnat chápavého, klidného a empatického spoluhráče“. Povedlo se to konečně?

Bohužel musím říct, že zatím bylo na squash méně času než loňskou sezónu, takže z aktivního hráče jsem se stal spíš jen majitelem rakety. Ovšem spoluhráče mám. Většinu hry mlčí a když se mu něco nelíbí, tak vykřikuje, nadává a vyhrzuje jen v polštině, která je pro mě stále jazykem, kterému nerozumím.

A co Ostrava? Byla řeč o aklimatizaci. Sblížili jste se? Jsi tu už doma?

Troufám si říct, že doma pro mě není místem na mapě, ale spíš vnitřním stavem. Stavem, kdy člověk cítí jistotu a bezpečí. A teď tenhle stav zažívám zrovna v Ostravě po boku přítelkyně, kočky a 7 akvarijních rybiček. Takže ano, s Ostravou jsme si zase o trochu blíží.

nepřítel lidu

všichni jsme ekologičtí pokrytci a světu vládnou idioti

Divadlo Petra Bezruče přivítalo nový rok premiérou klasického textu Henrika Ibsena *Nepřítel lidu*. V režii a radikální úpravě hry o lékaři s neochvějným morálním kompasem je podepsán umělecký šéf souboru Jan Holec, dramaturgickou pravou rukou mu pak byl již tradičně Peter Galdík. Podobně výtvarná a hudební stránka inscenace byla svěřena v Bezručích již zaběhlým jménům – Jánů Terebovi a Ivanu Acherovi. Tvůrčí tým, sehraný z mnoha předchozích spoluprací, tak snad ani nemohl šlápnout vedle a ostravské diváky nechal zauvažovat nad tím, zda je pravda ve veřejném prostoru vlastně relevantní a kolik osobního pohodlí

jsme my všichni ochotni obětovat pro trvalou prosperitu. (...) K takto nadčasové předloze navíc Holec přidává téma ekologické uvědomělosti. Kritika dnes normalizovaného konzumního způsobu života se skvěle snoubí s krátkozrakostí a ziskuchtivostí Ibsenových postav. Těm jde o dlouhodobý blahobyt stejně málo jako nám všem v divadelním sále, kteří „na sobě všichni máme boty vyrobené v zemích třetího světa“. (...)

Civilní herectví, jež se pro Ibsenovské drama nabízí jako primární výrazový mód, je v této inscenaci dovedeno k dokonalosti a přirozenost projevu všech herců je podtržena i fyzickou blízkostí aktérů a diváků, kdy první řady od dění na jevišti nedělí prakticky

nic. Skvěle sehranému týmu pod zručným režijním vedením vévodí Lukáš Melník. Jeho doktor Stockmann projde sofistikovaným psychologickým vývojem – naivní nadšení ze zjištění pravdy o znečištěné vodě se postupně mění v trpké vystřízlivění z poznání, že se bude muset rozhodnout mezi svým rodinně-kariéerním životem a čistým svědomím, že o jeho pravdu vlastně nikdo nestojí a „páchat dobro“ nelze bez následků. Zdárně mu sekunduje Marián Chalány v roli Petra, Stockmanova bratra a starosty města, který se neštítí obětovat vlastní rodinu a zdraví pacientů lázní v honbě za tím, co považuje za nejdůležitější pro město on – ekonomickou prosperitu podmíněnou provozem lázní, ať třeba se znečištěnou vodou. Pravdu přitom ohýbá po vzoru dnešních politiků na výbornou a jeho chladně logické a rozhodně podávané argumenty postupně přesvědčují o nepřátelských úmyslech doktora celé město. (...)

Bezručí zkrátka opět prokázali, že divadlo světové úrovně lze najít i v Ostravě.

Anna Bancířová, divabaze.cz

v ostravě proti všem!

Ostravské Divadlo Petra Bezruče do nového roku vstoupilo radikální revizí Ibsenova *Nepřítel lidu* v režii vlastního uměleckého šéfa Jana Holce. Drama s více než stočtyřicetiletou inscenační tradicí v pečlivých rukou mladého realizačního týmu vykristalizovalo v nekompromisní a ryze aktuální obžalobu dnešní společnosti, jež se

sice okázale přimyká k nejrůznějším etickým a filozofickým principům a normám, ve skutečnosti je však i nadále dominantně ovládána touhou po moci, luxusními pokroutkami naplněných korytech i teplých peleších. Svě čím dál vzácnější odpírání je přitom permanentně připravena nelitostně potírat.

Režisérova adaptace, příkladně dramaturgicky dozorovaná Peterem

Galdíkem, starou hru dopuje koňskou dávkou vysoce funkční kombinace přímočaré morality a šíravě hořké ironie, takže jevištní dění žánrově osciluje mezi politickým thrillerem a tragickou fraškou. (...)

Alfou a omegou ambiciózního projektu je pochopitelně herecké obsazení. I tentokrát přitom Holcova režie setrvale inklinuje ke klinické věcnosti, vnitřní disciplíně a striktně kolektivnímu pojetí. Ztvárnění ústředního dua bratří Stockmannových naplno těžší ze vzájemné fyzické podobnosti jeho představitelů Lukáše Melníka a Mariána Chalányho. (...)

Aktuálně nejprogresivnější moravskoslezská činohra vstoupila do roku 2025 suverénním způsobem, jenž hlasitě volá po následování. Přináší totiž divadlo tematicky současné, divácky atraktivní, umělecky neústupné a především i ve světovém kontextu konkurenceschopné. Děkuji za něj vřele!

Petr Klarin Klár, divadelni.net

přichází KRYSAŘ

Divadlo Petra Bezruče uvedlo očekávanou premiéru inscenace Krysař podle novely Viktora Dyka. Režie a adaptace se ujala Daniela Špinar, která se do divadla vrátila po dvanácti letech. Dykova novela se v inscenaci Daniely Špinar proměňuje v obrazově silnou, poetickou a metaforickou podívanou. Významným prvkem inscenace je práce se zvukem. Místo tradiční píšťaly využívá inscenace moderní zvukové prostředky, které umožňují hercům hrát si s hlasem, dechem a dalšími zvukovými efekty. Krysař u Bezručů slibuje propojení literární poetiky, silného vizuálu a divácké interakce. Přijďte se stát součástí tohoto rituálu!

Představitel Krysaře Marián Chalány s Nadou Melkovou, která hraje Krysařovu lásku Agnes.

Monika Tomková nastudovala roli dívky Lory. Na fotografii společně s Jiřím Krejčím.

Kolegyně Magdaléna Holcová gratuluje po premiéře Markétě Harokové, jež v inscenaci ztvárňuje Dábla.

Adaptace slavné novely Viktora Dyka se pro Bezruče ujala režisérka Daniela Špinar: „Příběh krysaře v sobě nosím už dlouho,“ uvedla.

Grafický designér DPB Jan Kulich a ředitel DPB Filip Krejčí.

Ondřej Brett (vlevo), kterého můžete vidět v roli konšela Strumma, se svojí kumpačkou.

recitál kláry trojanové – jak to vidím já

účinkují **klára trojanová,**
františek trojan, josef trojan
na klavír doprovází **prof. luboš přibyl**

Herečka Klára Trojanová se v posledních měsících věnuje zpěvu a svým recitálům. V jejím repertoáru nenajdete nahodilé písně. Zpravidla vám zazpívá takové, které se jí nějak dotýkají a které jí provázely či provází životem.

Recitál bude doplněn o povídání s jejími syny, novinářem Františkem Trojanem a hercem Josefem Trojanem.

úterý 29. dubna 2025 v 18:30

DREAM FACTORY

17. ROČNÍK
DIVADELNÍHO
FESTIVALU

23. — 29. 5. 2025
OSTRAVA

DFOV.CZ

OSTRAVA!!!

repertoár

krysař

autor **viktor dyk**
režie a adaptace **daniela špinar**
krysy útočí

nepřítel lidu

autor **henrik ibsen**
režie a adaptace **jan holec**
jaká je cena pravdy?

střípky ženy

autorka **kata wéber**
režie **jan holec**
komorní rodinné drama

hamlet

autor **william shakespeare**
režie a úprava **dodo gombár**
to be, or not to be?

proces

autor **franz kafka**
režie **jan holec**
klasika u bezručů

slepá skvrna

autor **janis mavritsakis**
režie **klára vosecká**
každá hra má svá pravidla

marie stuartovna

autoři **robert icke, friedrich schiller**
režie **jan holec**
politický thriller

ženitba

autor **nikolaj vasiljevič gogol**
režie **janusz klmsza**
satirická komedie

sen čarovné noci

autor **william shakespeare**
režie **michal hába**
sex, moc a čarovné nic

venuše v kožichu

autor **david ives**
režie **jiří pokorný**
dialog až na dřeň

špinarka

autor **tomáš daniška**
režie **tomáš daniška**
dokumentární fikce o ní

dpb

DIVADLO
PĚTRA
BEZRUCE

SVĚTEN 25

1	út 18:30	nepřítel lidu	mimo předplatné
2	st 18:30	sen čarovné noci	mimo předplatné
3	čt 18:30	hamlet	mimo předplatné
4	pá 19:00	špinarka	zájezd – nymburk
7	po 18:30	slepá skvrna	sk. L
8	út 19:00	špinarka	zájezd – hradec králové
9	st 18:30	střípky ženy	mimo předplatné
10	čt 18:30	krysař	sk. N
11	pá 10:00	krysař	zadáno – školní představení
14	po 18:30	ženitba	mimo předplatné
15	út 19:00	hamlet	zájezd – bruntál
16	st 18:30	proces	sk. ABEND
17	čt 18:30	špinarka	mimo předplatné
22	út 19:00	špinarka	zájezd – kopřivnice
23	st 18:30	krysař	sk. M
24	čt 18:30	nepřítel lidu	mimo předplatné
25	pá 18:30	krysař	sk. R
28	po 18:30	krysař	mimo předplatné
29	út 18:30	recitál kláry trojanové	speciální program
30	st 18:30	marie stuartovna	mimo předplatné